

Ивана Пајић

ПОВОДОМ СРЦА

НА СМЕНУ

Чувар мој,
зове се Анђео,
клечи.
Клечи и чувар твој,
такође Анђео.

Гледају се. Прислушкујемо их.
На смену. И разговарају.

Размењују Речи, нежности, паперје,
понеки проверен трач о нама,
радост, реалне сузе, осмехе,
потезе одраслог пера из крила
што ишчупано црта
мапу од твог до мог рамена
која дрхте
без перјане одеће
и без разлога.

ПОВОДОМ СРЦА

Срце ти упало у моја уста
да га носим са собом
чувам под језиком
грејем
зубима штитим од зла
прећутаном водом га купам
за њега штедим,
а не за црне дане,
Реч
жедна
да га не испустим
гладујем
као пред еухаристију
и слично

НЕИЗВЕСНОСТ

Из неког разлога
Благословена
Неизвесност
Руке што тражи
Руку
Телефон-оловку
У руци
Што тражи
Руку у руци
Телефон
Оловку
Веру у подрхтавања
Површина
Мало воде
За нашу хиромантију

АНЂЕЛИ

Сјурили се са виса
у стихове са свежњем сечива
да секу челичну чежњу
нечувену, добро чувану,
у срчаној самоћи
моје собе и сна.